

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје, сачињен у Београду 24. фебруара 2016. године, у оригиналу на српском, корејском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Кореје (у даљем тексту: стране уговорнице);

Будући да су стране уговорнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

У жељи да закључе Споразум ради успостављања и обављања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

- а) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, а обухвата и сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције, као и сваку измену Анекса или Конвенције према члановима 90. и 94. Конвенције, ако су те измене ступиле на снагу у државама обе стране уговорнице;
- б) „Споразум” означава овај споразум, Анекс уз Споразум и сваки протокол којим се мења Споразум или Анекс;
- в) „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Републику Кореју, Министарство земље, инфраструктуре и саобраћаја, или у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени надлежни органи у складу са законима и прописима њихових држава;
- г) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;
- д) „територија” у односу на државу има значење које је одређено у члану 2. Конвенције;
- ђ) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена у члану 96. Конвенције;
- е) „капацитет”, у односу на ваздухоплов, означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;
- ж) „утврђене линије” означава линије које су утврђене у Анексу овог споразума;
- з) „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај који се обавља на утврђеним линијама у циљу превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;

и) „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

ј) „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу или средстава и услуга за ваздухопловну безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права предвиђена овим споразумом ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама.
2. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница током обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама имају следећа права:
 - а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;
 - б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе; и
 - в) да слећу на територију друге стране уговорнице у местима утврђеним у Анексу овог споразума, ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији.
3. Одредбе овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне или друге стране уговорнице да укрцава путнике или утовара робу и пошту који се превозе, уз надокнаду, између места на територији државе друге стране уговорнице.
4. Ако одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице нису у могућности да обављају, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, уговорени саобраћај на уобичајеним линијама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да о томе, писаним путем, обавести другу страну уговорницу.
2. По пријему обавештења из става 1. овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са одредбама овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја, под условом да:
 - а) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;
 - б) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Кореје, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-

превозиоцем има Република Кореја и/или њени држављани;

в) је страна уговорница која одређује авио-превозиоца усклађена са одредама чл. 13 и 14;

г) је одређени авио-превозилац оспособљен да испуни услове утврђене законима и прописима које страна уговорница која разматра захтев или захтеве оправдано примењује на обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције; и

д) одређени авио-превозилац обавља уговорени саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу да одбију да издају дозволу за обављање саобраћаја, ако сматрају да авио-превозилац који је поднео захтев не испуњава услове из става 2. или да пропише услове одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице потребне за коришћење утврђених у члану 2. овог споразума.

4. Авио-превозилац, одређен и овлашћен према одредбама овог члана, може у сваком тренутку да отпочне обављање уговореног саобраћаја, ако су испуњени остали услови предвиђени овим споразумом.

Члан 4.

Повлачење и обустава дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја или да обустави коришћење права одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице утврђених у члану 2. овог споразума или да пропише услове потребне за коришћење тих права ако:

а) није уверена да:

и) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани; или

ии) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Кореје, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Кореја и/или њени држављани; или

б) авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и прописима које та страна уговорница оправдано примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом; или

в) авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом; или

г) авио-превозилац не одржава и спроводи стандарде утврђене у чл. 13. и 14.

2. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, суспендовање коришћења права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са одредбама члана 16. овог споразума.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак и одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај и ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на територији њене државе, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.
2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са територије њене државе путника, пртљага, посада, поште и робе, а које се односе на формалности у вези са уласком, усељењем, пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаде, пртљаг, пошту и робу који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на наведеној територији.
3. Ниједна од страна уговорница не даје предност било ком авио-превозиоцу у односу на одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице у примени царинских прописа, прописа о усељењу, здравствених и сличних прописа; или у коришћењу аеродрома, ваздушних путева или услуга ваздушне пловидбе и повезаних постројења под њеном контролом.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

- 1) Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала као важеће једна страна уговорница, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама под условом да су захтеви према којим су те потврде или дозволе издате или признате једнаки или виши од минималних стандарда који су утврђени, или могу да се утврде према Конвенцији.
- 2) Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издала или признала друга страна уговорница или нека друга држава.

Члан 7.

Ослобађање од плаћања царинских дажбина, накнада и такса

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су од царинских и других увозних дажбина, трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе ваздухоплова остану на ваздухоплову док не напусте територију државе те стране уговорнице.
2. Од наведених дажбина, накнада и такса, у складу са одредбама закона и прописа сваке стране уговорнице изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:
 - а) гориво, мазиво и потрошне техничке залихе намењене за снабдевање ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи

одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплов;

б) резервни делови, укључујући моторе и редовна опрема унети на територију државе једне стране уговорнице, ради одржавања или поправке ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне стране уговорнице, у границама одређеним од стране надлежних органа државе те стране уговорнице, а које су намењене за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице;

г) друге предмете као што су рекламни материјал, униформе и документа авио-превозиоца, укључујући путне карте и ваздухопловне товарне листове који немају тржишну вредност и које одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице користи на територији државе друге стране уговорнице искључиво у вези са обављањем уговореног саобраћаја или опслуживањем ваздухоплова.

Предмети наведени у овом ставу, могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3) Редовна опрема ваздухоплова, као и материјали, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране уговорнице. У том случају, таква опрема и предмети стављају се под царински надзор, до тренутка док не напусте територију те стране уговорнице или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

Члан 8.

Принципи којима се уређује обављање уговореног саобраћаја

1. Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице имају правичне и подједнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја.

2. Приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице како не би угрожавали саобраћај који обезбеђује наведени авио-превозилац.

3. Уговорени саобраћај који обављају одређени авио-превозиоци држава страна уговорница тесно је повезан са потребом за превозом на утврђеним линијама. Основни циљ сваког одређеног авио-превозиоца је обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника, робе и поште између територија њихових држава.

4. Одредбе о превозу путника, робе и поште који се укрцавају или искрцавају на тачкама на утврђеним линијама на територији државе друге стране уговорнице и тачкама на територији треће државе морају да буду у складу са општим принципима да се капацитет односи на:

а) захтеве саобраћаја за и од територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца;

- б) захтеве саобраћаја у области кроз коју пролази уговорени саобраћај, након што се у обзир узме и саобраћај који обављају авио-превозиоци држава из те области; и
- в) захтеве саобраћаја за даља одређишта.

Члан 9.

Тарифе

1. Стране уговорнице дозвољавају сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди тарифе у складу са комерцијалним разматрањима тржшта.
2. Без ограничавања закона о општем надметању и правима потрошача у држави сваке стране уговорнице, интервенције страна уговорница се ограничавају на:
 - а) спречавање тарифа чија примена представља неконкурентно понашање и која доводи до, вероватно ће довести до, или је намењена за слабљење или одстрањивање конкуренције са неке линије;
 - б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе водећег положаја; и
 - в) заштиту одређених авио-превозилаца од тарифа које су вештачки ниске због директне или индиректне субвенције или подршке стране уговорнице.
3. Свака страна уговорница може да, на недискриминаторним основама, захтева претходно достављање или подношење на увид тарифа које авио-превозиоци државе обе стране уговорнице наплаћују у међународном саобраћају према овом споразуму. Рок за подношење тарифа од стране или у име одређених авио-превозилаца не може бити дужи од тридесет (30) дана пре предложеног датума ступања на снагу. У појединачним случајевима, може се дозволити краћи рок за подношење тарифа. Ако страна уговорница дозволи авио-превозиоцу да тарифе поднесе у краћем року, оне ступају на снагу оног дана који је предложен за отпочињање саобраћаја са територије државе те стране уговорнице.
4. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречевања увођења или продужења тарифа коју су предложили за наплату или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице, за обављање међународног ваздушног саобраћаја између територија држава страна уговорница или за обављање међународног ваздушног саобраћаја одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице између територије државе друге стране уговорнице и треће државе, укључујући у оба случаја и превоз на међулинијским или унутар-линијским основама. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са ставовима изнетим у овом члану, она захтева консултације и обавештава другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева и стране уговорнице сарађују како би прибавиле информације неопходне за правично решење спора. Ако стране уговорнице постигну договор поводом тарифе за коју је достављено обавештење о неслагању, свака страна уговорница се труди да спроведе тај договор. Без таквог заједничког договора, тарифа ступа на снагу или остаје на снази.

Члан 10.

Директан транзит

1. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања против аката насиља, као и превоза наркотика и психотропних супстанци, спречавања нелегалног уласка или у посебним околностима.

2. Пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, такса и накнада на територији државе те стране уговорнице.

Члан 11.

Накнаде корисника

1. Ниједна страна уговорница не уводи, нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице уведу накнаде корисника које су веће од накнада које се наплаћују њеним авио-превозиоцима који обављају сличан редован међународни ваздушни саобраћај.

2. Свака страна уговорница подстиче консултације између органа надлежних за наплату накнада и авио-превозилаца који користе уређаје и услуге тих надлежних органа и то, кад је могуће, преко организација које представљају авио-превозиоце. Свака страна уговорница ће даље подстицати органе надлежне за наплату накнада своје државе и такве кориснике да размењују одговарајуће информације у вези накнада корисника.

Члан 12.

Комерцијалне активности

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, на територији државе друге стране уговорнице, отвори представништво у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје услуга превоза, као и продаје других помоћних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице којима се регулише улазак, боравак и запошљавање, доведе и омогући рад руководећем, техничком, оперативном и другом специјализованом особљу потребном за обављање уговореног саобраћаја.

3. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да продаје услуге превоза на територији државе друге стране уговорнице користећи сопствена превозна документа, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице. Продаја се врши непосредно у представништима одређених авио-превозилаца, или преко овлашћених агената.

4. Свака страна уговорница даје одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице право да, на захтев, а по измирењу пореских обавеза авио-превозиоца према прописима државе прве стране уговорнице, слободно пренесе вишак прихода који је остварен на територији државе прве стране уговорнице у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.

5. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са законима и прописима државе стране уговорнице са чије територије се обавља пренос средстава и подлеже само уобичајеним накнадама које банке наплаћују за обављање таквих трансакција.

Члан 13.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова обавеза да обезбеђује цивилно ваздухопловство од радњи незаконитог ометања представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу, 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који опслужују међународно цивилно ваздухопловство, потписаног у Монреалу 24. фебруара 1988. године, и Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, отворене за потписивање у Монреалу 1. марта 1991. године, као и свих других конвенција о обезбеђивању у ваздухопловству које су обавезујуће за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против обезбеђивања цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице, у међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству утврђеним од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице и захтевају да корисници ваздухоплова уписаних у регистар њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници међународних аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу с наведеним одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова из става 3. овог члана може да захтева да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у истом ставу које друга страна уговорница захтева за улазак на, одлазак са или за време боравка на територији државе друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница омогућава да се на територији њене државе ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома

или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникацију и предузимају друге одговарајуће мере за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

7. Ако једна страна уговорница има проблема у погледу одредби о обезбеђивању у ваздухопловству садржаних у овом члану, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице може да захтева хитне консултације са органом надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са одредбама члана 16. овог споразума.

Члан 14.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухопловна постројења, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако, после консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од области из става 1. овог члана, који су барем једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће мере. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана од дана пријема обавештења или у дужем року који може да се договори, настаје основ за примену члана 4. овог споразума.

3. У складу са чланом 16. Конвенције, сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, под условом да то не доводи до неоправданог кашњења у обављању саобраћаја. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, циљ овог прегледа је да се провери важност докумената ваздухоплова и докумената посаде, као и да се провери да ли опрема ваздухоплова и стање ваздухоплова одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији (у даљем тексту: преглед на платформи).

4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница чији овлашћени представници врше преглед може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки

или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу вршења прегледа на платформи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца, та друга страна уговорница може да закључи да настаје озбиљна забринутост, наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2. или 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тог поступка.

8. У вези са одредбама става 2 овог члана ако се утврди да једна страна уговорница и по истеку договореног периода није усклађена са стандардима Међународне организације цивилног ваздухопловства, о томе се обавештава генерални секретар Међународне организације цивилног ваздухопловства. Он се обавештава и о накнадном задовољавајућем решењу ситуације.

Члан 15.

Одобравање редова летења и достављање статистичких података

1. Одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице најкасније шездесет (60) дана од датума отпочињања уговореног саобраћаја достављају на сагласност предложени ред летења и типове ваздухоплова на линијама утврђеним у органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Наведени редови летења треба да обухвате и врсту саобраћаја и ваздухоплова који се користе, као и све остале релевантне информације. Исто важи и за накнадне измене.

2. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на њихов захтев, периодичне и друге статистичке податке који се могу оправдано захтевати у циљу утврђивања капацитета у уговореном саобраћају који је обављао одређени авио-превозилац државе прве стране уговорнице односе. Такве информације укључују и податке који су потребни ради утврђивања обима саобраћаја који су обавили ти авио-превозиоци у уговореном саобраћају и тачака укрцавања и искрцавања у том саобраћају.

Члан 16.

Консултације

1. Једна или друга страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе могу, у сваком тренутку, да захтевају консултације са другом страном уговорницом или са органима надлежним за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Консултације које захтева једна од страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писаног захтева, осим ако се друкчије не договори.

Члан 17.

Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да спор реше преговорима.

2. Ако стране уговорнице не реше спор преговорима, могу исти упутити на одлучивање одређеном лицу или телу. Ако се о томе не договоре, спор се, на захтев једне или друге стране уговорнице, подноси на одлучивање Арбитражном суду који се састоји од три арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорница, а тако именовани арбитра одређују трећег арбитра. Свака страна уговорница именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими, дипломатским путем, од друге обавештење којим се захтева арбитража спора, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако једна или друга страна уговорница не именује арбитра у наведеном року или ако трећи арбитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитра, у зависности од случаја. Ако је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин државе једне или друге стране уговорнице, од потпредседника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства, који је држављанин треће државе, може се захтевати да изврши потребна именованја. У том случају, трећи арбитар је држављанин треће државе и врши дужност председника Арбитражног суда.

3. Арбитражни суд сам утврђује свој поступак.

4. Свака страна уговорница сноси трошкове арбитра којег је именовала, као и свог представљања у арбитражном поступку. Стране уговорнице равномерно носе трошкове председника и све друге трошкове.

5. Стране уговорнице се обавезују да поштују сваку одлуку Арбитражног суда.

6. Ако се једна или друга страна уговорница или било који одређени авио-превозилац једне или друге стране уговорнице не придржава услова из става 5. овог члана, друга страна уговорница може да ограничи или повуче било које право које је дала на основу овог споразума.

Члан 18.

Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна уговорница сматра да је потребно да се измени и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева одржавање консултација између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница, у складу са чланом 16. овог споразума.

2. Измене и допуне овог споразума ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени сви услови за ступање на снагу таквих измена.

3. Све измене и допуне Анекса уз Споразум могу да се договоре непосредно између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

Члан 19.

Регистрација Споразума

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума или Анекса региструје код Међународне организације цивилног ваздухопловства она страна уговорница на територији чије државе се обавља потписивање Споразума.

Члан 20.

Усаглашеност са мултилатералним споразумима

У случају да државе обе стране уговорнице постану стране уговорнице неког мултилатералног споразума који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, оне се консултују како би утврдиле да ли је потребно да се измене одредбе овог споразума како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 21.

Престанак важења споразума

Свака страна уговорница може, у свако доба, да достави другој страни уговорници обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важења не повуче споразумно, пре истека наведеног рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 22.

Ступање на снагу

1. Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте којом једна страна уговорница обавештава другу страну уговорницу да су испуњени сви услови за његово ступање на снагу.

2. Ступањем на снагу овог споразума, у погледу односа између Републике Србије и Републике Кореје, престаје да важи Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Републике Кореје, потписан у Сеулу, 9. новембра 1990. године.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 24. фебруара 2016. године у два оригинална примерка, сваки на српском, корејском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Зорана Михајловић, с.р.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ

Ли До-Хун, с.р.

АНЕКС

1. Линије на којима одређени авио-превозилац Републике Кореје може да обавља саобраћај у оба правца:

Места у Републици Кореји	Места међуслетања	Места у Републици Србији	Места даље
Било које место	Било које место	Било које место	Било које место

Одређени авио-превозилац Републике Кореје може, на сваком лету, да изостави слетање у било ком месту међуслетања и месту даље утврђеном у овом одељку, под условом да саобраћај отпочиње у месту у Републици Кореји.

2. Линије на којима одређени авио-превозилац Републике Србије може да обавља саобраћај у оба правца:

Места у Републици Србији	Места међуслетања	Места у Републици Кореји	Места даље
Било које место	Било које место	Било које место	Било које место

Одређени авио-превозилац Републике Србије може, на сваком лету, да изостави слетање у било ком месту међуслетања и месту даље утврђеном у овом одељку, под условом да саобраћај отпочиње у месту у Републици Србији.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај држава две стране уговорнице се договарају о местима међуслетања и местима даље.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.